

Nicola Sturgeon els ha ensenyat el camí

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 16 de febrer de 2023
Nicola Sturgeon, la ministra principal d'Escòcia, ha dimitit. Ha dit que és un ésser humà a més de política. Jo aclariria que, abans de res, és un ésser humà. Ha arribat al límit de les seves possibilitats i, malgrat que continuarà treballant per la independència d'Escòcia, es vol dedicar a la seva família. Tots aquests raonaments s'entenen —últimament s'estan donant casos similars arreu— però és interessant analitzar per què en cada cas s'arriba al límit.

Sturgeon és ministra principal d'Escòcia des del 2014 i en les eleccions del maig de 2021 va guanyar per una majoria aclaparadora i gaudia d'una gran popularitat. Per què, doncs, ha arribat al límit? Els catalans sabem el que és ser una nació que vol la independència tot estant sotmesos a un estat opressor. Tant aquí com a Escòcia l'estat el representa una Monarquia. Allí és una Monarquia arrelada i volguda pel poble britànic, aquí, la Monarquia, borbònica, té unes arrels de mal recordar pels catalans i no volguda pel poble, en general; sinó, per què no es fa un referèndum sobre la qüestió? A Sturgeon, a Escòcia, el govern britànic li ha estat fent la vida impossible perquè veu com ara la independència hi té una força majoritària. Quan no la tenia, Londres va permetre el referèndum que va resultar negatiu. Ara, el Brexit hi té una motivació definitiva; els escocesos van ser més intel·ligents que els anglesos. Volen ser part de la Unió Europea com a estat independent, tal com ho vol ser Catalunya. Ara, a Catalunya, l'Estat espanyol també li nega poder fer un referèndum d'autodeterminació perquè sap que guanyaria el sí. El 1r d'octubre de 2017 ho vam demostrar. Tenim pendent la DUI...

Alguns analistes internacionals veuen un dels motius de la

dimissió d'Sturgeon en la negativa del Tribunal Suprem britànic al referèndum d'autodeterminació que es volia fer enguany i també en la negativa de considerar les eleccions previstes per Sturgeon com a plebiscitàries. A sobre, Londres també anul·la la llei de canvi de gènere, o trans, que el govern escocès tirava endavant, encara que amb una certa oposició interna. No hi trobeu molts paral·lelismes amb tot el que està succeint pels nostres verals? La gran diferència és que aquí no dimiteix ningú. Sturgeon dona als nostres polítics una lliçó exemplar.

A Catalunya, no hi ha majories aclaparadores ni líders amb gran popularitat. Hi ha un govern amb una ridícula minoria que es deixa prendre el pèl per l'Estat i ningú no dimiteix. L'anomenada taula de diàleg sembla virtual. El *gobierno* de Madrid continua fent promeses i els d'aquí se les creuen. Espereu un parell d'anys i veureu com va la cosa. Ara ens han (o els han) promès l'oro i el moro perquè d'ací a tres mesos hi ha eleccions municipals. Quan vinguin les generals i "autonòmiques" tornarà a haver-hi promeses que tampoc no es compliran. Per a més inri, malgrat les eleccions, segueix la repressió. Endemés, som masoquistes; aquí ens reprimim a nosaltres mateixos. Què va passar amb el president Quim Torra? Què va passar i què està passant amb la presidenta Laura Borràs?

D'ací a quatre dies jutjaran a Jové i Salvador. Tal com està actuant ara mateix la "justícia" espanyola tenen mala peça al teler. A Junqueras li han negat la impunitat. Per a l'Estat espanyol tots els catalans som delinqüents; els "corderets" que no es facin il·lusions! Però el seu president, el nostre, seguirà fent discursos, de nivell baix i amb la boca petita, dient que segueix el camí de la independència, quan a l'anomenada taula de diàleg li han negat per activa i per passiva el dret a l'autodeterminació i l'amnistia que eren els dos grans temes que el govern català duia a la dita taula de diàleg. Ens estan atonyinant per terra mar i aire. Quin

somnífer els deuen donar perquè no s'adonin de res? Potser ja els va bé així. El president del Tribunal Suprem espanyol s'ha passat la reforma del Codi Penal per l'arc de triomf. No hi ha sedició, però *yo soy la justicia!* Ni Poder Executiu ni Legislatiu. I, nosaltres anant votant. El Congreso de los Diputados, a banda de ser una olla de grills, per Marchena no compta: *yo soy la justicia, el legislador i el gobierno de la "nación"!*

I aquí, a Catalunya, el govern com un ramat (petit) de xais anant per on el gos del pastor, amb bastó, mana i mossega. És que fins i tot en els Premios Goya de cinema ens han de castigar i fustigar! Som tot el poble el que ens hauríem d'aixecar vista la inoperància, negligència, obediència a l'enemic, del nostre govern, perquè dels polítics governants, aquí no dimiteix ningú i en el joc polític no hi ha noblesa, ni ètica, ni dignitat, tret de comptades i honroses excepcions, però són excepcions. Nicola Sturgeon els ha ensenyat el camí: quan no es pot es dimiteix. La pena és que aquí no hi ha cap Sturgeon.